

forbi det viser, hvad der stod for den ærede Ordfører dengang med Hensyn til det Punkt, om hvilket man nu fremhæver, at der skulde komme nye Oplysninger og Beregninger til, ifølge hvilke man kunde komme til en Bestemmelse. Den ærede Ordfører siger: „Seg betragter det derfor, ved at give min Stemme til Forslaget, som det nu foreligger, som om der ved virkelig er vedtaget, at Linien skal udføres paa den Maade, som nu vedtages“. Det er altsaa her givet, at man ikke med nogen Nytte kan komme til nu igjen at reise Debatten om, om Jstibanen eller Midtbanen, eller hvad man vil kalde den, er den bedste; thi det har viist sig, at Anskuelserne derom ere uforenelige, men hvad det efter min Mening maa komme an paa, naar man skal indgaae paa nye Underfølgelser og fra alle Sider, som det blev sagt, skal erkjende, at det Nye er bedre end det Gamle, er, at man kan opnaae dette, ved at de, efter hvis Anskuelse Ny Mølle var Bestingelsen for deres Tiltræden, selv komme til at erkjende, at det Forelagte er bedre. Om Medlemmerne af den anden Deel af Thinget vare nok saa enige og nok saa talrige, kan man dog ikke sige: Man har ved denne Leilighed faaet alle Parters Anerkjendelse, naar man ikke faaer deres Anerkjendelse, for hvem Ny Mølle er et Pant; thi man kan ikke tage et Pant fra Noget — det er givet — uden at man opfylder det, som Pantet er givet til Sikkerhed for. Naar man ad en anden Vej tager Pantet fra dem, saa kan man ikke sige, at det er skeet med alle Parters Anerkjendelse, at Grundlaget er blevet forandret. Det er altsaa dette, jeg skal holde fast paa. Jeg skal ikke yttre mig videre om det Forunderlige i, at man nu vil søge at komme bort fra det, man dengang satte til Pant, efterat der, som bitterligt, er skeet nye Valg til Folkethinget siden den Tid, hvorved de Anskuelser, der da forlangte Ny Mølle, nu ere svagere repræsenterede her i Thinget end dengang. Jeg skal ganske roligt overlade til de Herrer i og udenfor Salen at dømme herom. Man sige kun imod, men det kan paa ingen Maade bortveires, at der forelaa en Overeenskomst, som her er Tale om nu at brøde. Det er sagt, at Ny Mølle var det Samme som Silkeborg; naar man talte om Ny Mølle,

maatte man mene Silkeborg. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den ærede nuværende Kultusminister udtalte med tydelige og klare Ord i Landstinget, da Loven laa for der, at den Deel af Landet, der ligger søndenfor Ny Mølle, var et Pant paa, at man vilde komme gjennem Gudenaadalen, og dernæst sagde han: „Det skal jeg indrømme, at det er en Fremtidstanke, at vi kunne komme med en Sernbane fra Ny Mølle til Tange fra det nordvestlige Stykkend. Det skal jeg erkjende,“ sagde han, „ligger i Ny Mølle, Hensynet til den Deel, der ligger sydfor Ny Mølle, og Hensynet til, at vi en gang i Tiden maastee kunne faae Ny Mølle forbunden med Tange.“ Altsaa det er dengang af den daværende Indenrigsminister som af os Andre erkjendt, at Ny Mølle er noget Andet end Silkeborg.

Naar man nu vil spørge om, hvorledes Sagen stiller sig, affeet fra det, jeg her har sagt, saa forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Sessen) har meget klart udtalt, hvad der kan være at sige herom. Jeg kan saa at sige i det Hele slutte mig til ham. Hvad han har sagt om Fuldbro Mølle er af den ærede Rigsdagsmand fra Møen (H. Hage) betragtet, som om han havde fundet, at der dog var nogen Grund til at vælge Fuldbro Mølle. Hvis man vil raisonnere overfor den ærede Rigsdagsmand fra Møen (H. Hage), saa vil man strax see, hvad hans Tanke er ved at forsvare Fuldbro Mølle, der ikke er Regjeringens Forslag — Regjeringens Forslag maa omændres meget for at blive til Fuldbro Mølle — men jeg skal ikke give mig til at dømme om, hvad disse Tanker ere, eller hvad de ikke ere. Den ærede Rigsdagsmand maa ikke ubelukkende holde sig til, at hans Betragtning af denne Sag er den fornøftige og rigtige, og at ikke fra en anden Side Noget kan opstilles derimod. Jeg skal sige, at dersom det virkelig er rigtigt, dersom det skulde kunne anerkjendes f. Ex. af mig for rigtigt, at dette Forslag her er bragt ind, saa maatte det være bragt ind saaledes, at hele den Linie, hvorom der er Tvist, laa frit for til Rigsdagens Afgjørelse. Nu har jeg nok hørt igaar, at den ærede Kultusminister sagde: „Det ligger jo frit for; kom med Forslag; stil